

[Gade]

kommer, er det sagligheden, der virkelig for alvor kommer på bordet.

Vi havde et forløb, hvor statscheferne først på topmødet i København skulle drøfte et eller andet om braklægning. Jeg kan ikke vide, hvordan man har drøftet det på disse topmøder, men jeg har en fornemmelse af, at et land har sagt, at vi skal have noget, der hedder braklægning. Så har de kigget lidt på hinanden, om de var enige, og har fået nogle nik fra medbragte embedsmænd: ja eller nej.

I hvert fald blev det også drøftet på topmødet i Hannover, og da Vesttyskland var meget interesseret i at få en braklægningsordning, endte det med, at den danske statsminister også sagde ja til braklægning.

Inden statsministeren tog ned til topmødet, prøvede vi i Markedsudvalget at diskutere og finde ud af, hvad det egentlig var for noget, Danmark skulle sige ja til. Vi fandt aldrig ud af det. Vi vidste ikke, hvad det var. Vi vidste, at der var et begreb, der hed braklægning. Bagefter kom den beslutning, som statsministeren gik med til, om at binde Danmark til en ordning, som er meget bureaukratisk og ikke tilfredsstillende. Tænk så, om vi i stedet havde fået en udbygning af de sociostrukturelle programmer og en udbygning af eller en overgang til mere miljøfølsomme områder og havde brugt det i en klar miljøsammenhæng. Nu kan det også bruges i en sammenhæng, hvor man kan sige, at man udnytter det.

Jeg synes, regeringen står i en dårlig situation med disse forslag, men der er ikke andet at sige, end at regeringen har placeret sig selv her. Det er klart nok, at når man giver indrømmelser til Fremskridtspartiet på en lang række områder, er det svært at forstå, at det måske skal være os andre, der skal feje op efter det, i hvert fald uden at få klare indrømmelser, som vi helt tydeligt kan se.

Det er den situation, jeg egentlig mener regeringen har placeret sig i. Jeg interesserer mig ikke for, om man havde fået Fremskridtspartiet med til at stemme for det eller ej. Jeg konstaterer bare, at regeringen fik Fremskridtspartiet til at stemme for en refinansieringsordning, som ingen landmænd vil have i dag. Man betalte Fremskridtspartiet med at lave et forlig om landbrugsloven, som på rigtig mange måder er en forringelse og en dårlig lov, men hvor der er klare politiske indrømmelser til Fremskridts-

partiet. Og så har man altså bragt sig i den situation, at man ikke kan få denne lov igennem.

Jeg mener, det er selvforskyldt, at regeringen har placeret sig her, og jeg håber og tror, at de to ændringsforslag, som vi har stillet, bliver vedtaget i dag.

**Dohrmann (FP):**

Med henvisning til næste punkt på dagsordenen kan jeg forstå, at både Socialdemokratiet og SF af respekt for det gode resultat, vi er nået frem til, opfordrer såvel regeringspartierne som Fremskridtspartiet til at indgå flere forlig. Det har vi naturligvis noteret os.

Men jeg vil godt om det fremsatte forslag sige, at Fremskridtspartiet ønsker at gøre landbruget til et frit og selvhjulpet erhverv. Heri ligger naturligvis også, at hvis en ejer af et jordareal, uanset om det er en landmand eller ej, ønsker at tilpasse sine jorder eller ønsker at lægge jorden brak, skal vedkommende naturligvis have lov til det.

Men lige så naturligt det er for os, lige så naturligt bør det være for andre, at uanset hvad ejeren foretager sig, sker det udelukkende for egne midler. Vi er modstandere af enhver form for tilskud. Derfor meddelte vi også ved førstebehandlingen, at vi var modstandere af lovforslag nr. L 70, som nu er til anden behandling.

Jeg skal om de to ændringsforslag, der er stillet, sige, at vi ud fra vores holdning mener, at de trækker i den rigtige retning. Derfor vil vi stemme ja til dem.

**Landbrugsministeren (Tørnæs):**

Jeg skal ikke skjule, at jeg er noget overrasket over den modstand, som forslaget har mødt. Ændringsforslagene ændrer totalt karakteren af lovforslaget og fjerner det helhedshensyn, der ligger i det.

Det første ændringsforslag vil indebære, at bestræbelserne på at fremme skovtilplantningen – og jeg troede faktisk, at vi ved førstebehandlingen havde en bred opbakning til det i Folketinget – skal udgå. Jeg mener, at begrundelserne for at fremme skovtilplantningen er mange. Skovtilplantningen vil bidrage væsentligt til en tiltrængt forøgelse af den indenlandske træproduktion, som i dag kun dækker ca. en tredjedel af vort samlede forbrug. Samtidig og mindst lige så vigtigt vil øget skovtilplantning åbne mulighed for en række miljømæssige